

13. januar 2017

I henhold til § 37 i Forretningsorden for Inatsisartut skal jeg hermed fremlægge følgende spørgsmål til Naalakkersuisut:

Spørgsmål:

- 1. Hvad er status på de igangværende undersøgelser af isbjørnebestanden i Østgrønland: Skrider undersøgelserne frem som planlagt, og forventes de fortsat afsluttet i 2018?**
- 2. Giver de undersøgelser, som indtil videre er afviklet Naalakkersuisut grundlag for at overveje en forøgelse af isbjørnekvoten for Tasiilaq-området?**

(Medlem af Inatsisartut Laura Tàunâjik, Siumut)

Begrundelse:

Der pågår i disse år omfattende undersøgelser af isbjørnebestanden i Østgrønland.

Naalakkersuisut har i sin besvarelse af § 37 spørgsmål 193/2015 oplyst følgende herom:

”Pinnortitaleriffik er fra 2014-2018 i gang med en omfattende undersøgelse af isbjørne i Østgrønland. Det har ikke været muligt at begynde tidligere, da Pinnortitaleriffiks fokus har været i Vestgrønland, hvor den samlede fangst fra Canada og Grønland er betydelig.

Opgaven vedr. rådgivning om isbjørne i Østgrønland er så stor, at undersøgelserne spredes over flere år for at skaffe den nødvendige finansiering og baggrundsviden. Ingen har talt isbjørne i så stort et område før. Vurderingen deles i seks trin eller undersøgelser:

- 1. Indsamling af prøver fra fangst (løbende): Aldersbestemmelse og DNA-analyser,*
- 2. Interviewundersøgelser (2014-2015): Fangernes viden om ændringer i isbjørne antal, udbredelse, sundhedstilstand, økologi, fangst og påvirkning af klimaændring vil blive indsamlet,*
- 3. Modellering af fangstdata samt litteraturundersøgelser (2014-2015),*
- 4. Satellitmærkning i Sydgrønland (2014-16). Mere viden om isbjørnenes bevægelsesmønstre er nødvendig for at forstå, om isbjørnene i Østgrønland skal forvaltes som én eller flere bestande. Brændstofdepoter blev etableret i 2014 og selve mærkningen påbegyndes i 2015,*

5. Fangst-/genfangst-tælling syd for Nationalparken (2016-2018): Forventede resultater inkluderer oplysninger om antallet af isbjørne i de områder, hvor man fanger dem, størrelsen af udvekslingen mellem isbjørne fra Ittoqqortoormiit og Ammassalik og den naturlige vækst i bestanden,
6. Tælling ved olieeftersøgningsområde, øst for Nationalparken (2015-2018): Naturinstituttet har søgt midler til at tælle isbjørne i Nationalparken i forbindelse med olieeftersøgningsstilladelser.

Det vil først være muligt at vurdere status af isbjørne i Østgrønland og fremskaffe robust videnskabelig rådgivning, når alle undersøgelserne er fuldført. Data vil derefter blive behandlet og analyseret af forskerne fra Pinngortitaleriffik. Naalakkersuisut vil så efterfølgende modtage en rådgivning fra Pinngortitaleriffik, som så skal vurderes af APNN efter en offentlig høring.”

Fangerne i Tasiilaq-området har for 2017 fået tildelt en isbjørnekvote på 25. Kvoten har været uændret siden 2011, og er fastsat under hensyn til forsigtighedsprincippet, idet bestandens størrelse ikke har været kendt.

Mens isbjørnebestanden i Ikersuaq/Kane Bassin og Baffin Bugten været genstand for flere omfattende undersøgelser (i årene 1992 til 1998 og 2010 til 2013), har den Østgrønlandske bestands størrelse således aldrig været genstand for undersøgelse.

I 2010 oplyste Naalakkersuisut i et § 37-svar (92/2010), at Grønlands Naturinstitut havde planer om at foretage en tælling af isbjørne i Østgrønland i 2012, forudsat at dette var teknisk og økonomisk muligt. Planerne blev dog ikke ført ud i livet.

Tasiilaq-områdets fangere har således allerede måttet vente længe på tilvejebringelse af et grundlag for en højere kvotefastsættelse.

Vilkårene for fangerne i området bliver stadig vanskeligere, og alternative beskæftigelsesmuligheder er der stort set ingen af.

Jeg finder det på denne baggrund ønskeligt, at der hurtigst muligt tages skridt til en forøgelse af isbjørnekvoten for Tasiilaq området, såfremt de foreløbige undersøgelsesresultater peger i retning af, at den lokale bestand har en størrelse, som muliggør dette.